

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115214398
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115214398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, IČO: 35 886 013, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária KUHAJDA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 47, Bratislava, IČO: 47 232 773, proti odporčyni: U. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, v konaní o zaplatenie 239,29 Eur s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľa na prerušenie odvolacieho konania a o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 6C/246/2015-43 zo dňa 18. augusta 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, ako i vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, odvolaním nenapadnutom, ktorým súd uložil odporčyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 88,29 Eur s úrokom z omeškania, **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Návrh navrhovateľa na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a.**

Odporčyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporčovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 88,26 eur spolu s úrokmi z omeškania, návrh v časti o zaplatenie sumy 151,03 eur spolu s úrokmi z omeškania zamietol a odporčovi náhradu trov konania nepriznal.

Súd považoval za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporca uhradil časť dlžnej sumy vo výške 8,72 eur, ktorú úhradu právny predchodca navrhovateľa započítal na úhradu časti pohľadávky vyúčtovanej faktúrou č. 1033909443, a z toho dôvodu si navrhovateľ uplatňuje už iba čiastku 20,28 eur (29,- eur mínus 8,72 eur). Celková dlžná suma za využitie komunikačných služieb titulom mesačných poplatkov a poplatkov za paušály tak činí sumu 239,29 eur. S poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ust. § 101 OZ je však potrebné konštatovať, že navrhovateľovi možno priznať iba nároky na zaplatenie sumy 88,26 eur, nakoľko nároky na zaplatenie sumy 151,03 eur sú premlčané. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Podľa § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň. V konkrétnom prípade právny predchodca navrhovateľa uviedol neskorší deň odstúpenia od zmluvy, a to ku dňu 12.6.2012, z čoho vyplýva, že

premlčacia doba začala plynúť dňa 13.6.2012 a jeho právo sa premlčalo dňa 13.6.2015. Na základe uvedeného mal za to, že nárok ešte nie je premlčaný.

Podaním zo dňa 7.1.2016, doručeným okresnému súdu dňa 11.1.2016 žiadal o prerušenie odvolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. z dôvodu prebiehajúceho konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky sp. zn. RVP 12672/2015 o súlade ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR.

K podanému odvolaniu sa odporkyňa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, ako i vo výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutej časti ostal rozsudok nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v tejto časti, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany účastníkov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda v stave actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil (napr. preto, lebo o svojom práve nevedel, lebo mu vo vykonaní práva bránila určitá prekážka, akou je choroba, a pod.).

Actio nata nastáva vo väčšine prípadov splatnosťou (zročnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Splatnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu.

V danom prípade samotný navrhovateľ deklaroval tak v návrhu, ako aj predloženými faktúrami splatnosť jednotlivých faktúr, z ktorých odvodzoval svoj nárok. Ich splatnosť nastala v konkrétnych termínoch, ktoré sa len z dôvodu odstúpenia od zmluvy nemohli nijako zmeniť. Od času splatnosti dlžných súm začala plynúť trojročná premlčacia doba; podanie návrhu po jej uplynutí znamenalo povinnosť súdu formulovanú v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa prihladiť na premlčanie ex off. Právny úkon navrhovateľa spočívajúci v odstúpení od zmluvy nemal na plynutie premlčacej doby žiaden vplyv.

Vzhľadom na to, že sa odvolací súd nestotožnil s názorom navrhovateľa prezentovaným v podanom odvolaní, bolo nutné prikrčiť k otázke posúdenia prerušenia konania, a to až do času rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol dôvod prerušovať odvolacie konanie z tohto dôvodu.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. V danom prípade odvolací súd nedospel k záveru, že by bolo nutné prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko neboli splnené podmienky pre takéto prerušenie. Odvolací súd procesnému návrhu navrhovateľa nevyhovel ani pokiaľ išlo o ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ktoré formuluje len možnosť, nie povinnosť súdu prerušiť konanie z dôvodu prebiehajúceho iného súdneho konania, ktoré by mohlo mať význam pre aktuálne konanie.

Inštitút prerušenia konania ponúka procesné riešenie stavu, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci pokračoval a to až do doby, kým iný súd, alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu, alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá

mu bráni v konaní pokračovať. V danom prípade odvolací súd nebol názoru, že konanie je potrebné prerušiť až do rozhodnutia Ústavného súdu SR.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto by bol povinný nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže odporkyňa si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu jej ich vznik ani nevyplýva, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.